

udspil.mom:53: can't translate character code 229 to special character 'oa' in transparent throughput udspil.mom:53:
can't translate character code 229 to special character 'oa' in transparent throughput udspil.mom:87: can't translate
character code 230 to special character 'ae' in transparent throughput udspil.mom:87: can't translate character code
230 to special character 'ae' in transparent throughput udspil.mom:94: can't translate character code 230 to special
character 'ae' in transparent throughput udspil.mom:94: can't translate character code 230 to special character 'ae'
in transparent throughput

Udspil

Indholdsfortegnelse

Problemstilling og påstand	1
Overvejelser i forhold til den valgte plejefamilie	1
Kultur og værdier	1
Vidar skolen	2
Uretfærdighed	2
Konkret plan	2
Relationen til moren	3

Udspil

af
Mikkel Meinike Nielsen

Problemstilling og påstand

I den nuværende situation har forvaltningen/Børne- og unge udvalget frataget mig den konkrete forældre opgave. Den har diskvalificeret mig som forældre.

Min påstand er at denne diskvalificering er selvbekræftende. **Så længe jeg er diskvalificeret vil jeg forblive diskvalificeret.** Det vil ikke være muligt for mig ved egen kræft at tilvejebringe en situation hvor jeg kan varetage opgaven som enlig forsørger og forældre til børnene.

Hvis forvaltningen i stedet for at diskvalificere mig valgte at begynde kvalificere mig og facilitere mig til opgaven præcist som man nu er i gang med at kvalificere og facilitere en plejefamilie så vil det godt kunne lade sig gøre for mig at varetage opgaven som enlig forsørger og forældre til begge børn.

Jeg mener at en løsning hvor forvaltningen går aktivt ind i at facilitere og kvalificere mig i rollen som enlig forsørger og forældre til børnene vil være mindre besværlig, trykkere, mindre indgribende i børnenes liv, billigere og mere langtidsholdbar end en løsning med en plejefamilie.

Der er flere grunde til at diskvalificering er selvbekræftende, men den vigtigste er at hvis jeg har status som enlig forsørger til to børn så er der en hel masse støttemuligheder som åbne sig for mig, blandt andet muligheden for med rimelig kort varsel at få anvist et lejebolig af Københavns kommune, men så længe jeg er diskvalificeret som forældre har jeg ikke adgang til disse støttemuligheder og uden disse støttemuligheder kan jeg ikke klare opgaven.

Overvejelser i forhold til den valgte plejefamilie

Jeg håber virkelig at det nu er lykket mig at gøre det klart at, hvis forvaltningen ikke aktivt går ind i at kvalificere og facilitere mig til overtagelsen af børnene som enlig forsørger så vil det ikke kunne lade sig gøre. I det tilfælde vil jeg i stedet prøve at tilpasse mig bedst muligt de givne omstændigheder og få det bedste ud af det.

Forvaltningen har udvalgt en plejefamilie som de foreslår at børnene skal bo hos. Familien bor i Karise og jeg har været nede at besøge dem. Mit indtryk af familien og hjemmet er meget positivt og jeg synes at børnenes placering hos denne familie rummer mange muligheder og fordel. Jeg har dog nogle bekymringer i forhold til denne løsning som jeg gerne vil dele med jer.

Kultur og værdier

Børnene kommer ud af en baggrund hvor der ikke har været det stor materielle overskud og hvor der har været en grad af usikkerhed i forhold til nogle basale funktioner. Samtidig har der været en særlig ånd, nogle særlig værdier og et særligt fælleskab som har hjulpet til at kompensere for nogle af de øvrige mangler og har hjulpet til at overkomme nogle problemer. Den familie som er udset til at være plejefamilie er nogenlunde lige modsat. Her er der helt styr på alle de basale funktionaliteter og det materielle fungerer bare. Til gængælde fornemmer jeg at familien ikke har sans for at kunne gribe og forstå de kvaliteter og værdier som børnene kommer af og som har været med til at gøre dem til de dejlige børn de er idag. Det tror jeg godt vil kunne give problemer hen af vejen.

Vidar skolen

Min næste bekymring er relateret til min første bekymring. Igennem alle årene har det været vigtigt for både moren og mig at børnene gik på Vidar skolen i Gentoft. Forvaltningen har også hidtil støttet en situation hvor børnene kunne blive på den skole som de var rundet af og som havde været et vigtigt omdrejningspunkt i deres liv. Jeg kan hører på de forskellige udmeldinger både fra plejefamilie og fra forvaltningens medarbejdere at den prioritering har ændret sig nu og man ser nogle fordele i at børnene skifter skole og dermed ikke skal transporteres frem og tilbage imellem Karise og Gentoft. Det vil være et alvorligt brud for mig hvis børnene skal skifte skole og det tror jeg også det vil være for børnene. (Lad mig i den forbindelse tilføje at jeg vil være villig til at følge Na'na hver eneste dag fra Gentoft til Karise ved 15 - 16 tiden. For mig vil det være en kærlig chance for dagligt samvær med min datter og på den måde kunne jeg også støtte min datters fortsatte skolegang på Vidarskolen).

Uretfærdighed

Jeg er nu i en situation hvor jeg både gerne kan og vil varetage opgaven som enlig forsørger for begge børn og hvor jeg har en helt konkret plan for hvordan det vil kunne lade sig gøre i praksis. Hvis forvaltningen vælger fortsat at diskvalificere mig tror jeg det vil kunne give børnene en oplevelse af uretfærdighed. En oplevelse af at systemet har tromlet hen over dem. En oplevelse som jeg allerede synes jeg kan fornemme lidt hos dem nu, men som jeg tror vil kunne blive forstærket. Dette tror jeg vil kunne give nogle problemer hen af vejen.

Konkret plan

Jeg har fremlagt mit syn på situationen og min påstand og jeg har fremlagt mine tanker og bekymringer i forhold til den foreslåede plejefamilie. Til slut vil komme med en meget konkret plan for hvordan der med forvaltningens hjælp vil kunne etableres en situation, hvor jeg vil kunne være enlig forsørger og forældre for børnene.

Det helt centrale skridt for at planen kan lykkes er altså at man fra forvaltningens siden beslutter op ophæve diskvalificeringen af mig som forældre og begynder at arbejde aktivt for at kvalificere og facilitere af min rolle som enlig forsørger for begge børn i egen min egen bolig.

Det næste skridt er at få etableret en situation, hvor jeg kan få status af enlig forsørger for børnene. Jeg mener at en sådan situation vil kunne etableres ved to tiltag. Det første tiltag er at jeg retter henvendelse til Statsforvaltningen og anmoder om "bopælsretten" for de to børn. Jeg har tidligere anmodet Statsforvaltningen om at få den fulde forældremyndighed for børnene. Der blevet på daværende tidspunkt foranstaltet en retssag og det lykkes mig dengang ikke at få den fulde forældremyndighed. Situation har imidlertid ændret sig meget siden da og jeg synes at der nu er god mening i at forsøge en gang til at opnå den fulde forældre myndighed for begge børn. Min anmodning kunne i så fald denne gang følges af en udtalelse fra forvaltningen om at de anbefaler en overdragelse af den fulde forældremyndighed til mig og at de vil støtte en situation hvor børnene kan bo hos mig og at de mener at situationen kan blive trykkere og bedre for børnene, hvis den fulde forældremyndighed overdrages til mig.

Det andet tiltag er at forvaltningen i samarbejde med mig beslutter en dato for hvornår børnene flytter hjem til mig. Ved de to tiltag kan vi faktisk skabe en situation hvor jeg får status som enlig forsørger for begge børn og jeg vil dermed være berettiget til at få anvist en bolig af kommunen. (hvis det da ikke i mellemtiden er lykkes mig at finde en selv).

Det næste trin er at jeg ansøger om alle de tilskud og ordninger som hører til rollen som enlig forsørger for to børn: boligsikring som tilsvare min situation, børnebidrag fra moren, børnepenge, nedsat skolepenge transporttilskud etc.

Når dette er på plads så må forvaltningens medarbejdere sætte sig ned sammen med mig og se på budgettet. Ballancerer det? Hvis det ikke ballancere må vi se på om der indenfor den gældende lovgivning er mulighed for at kommunen kan godtgøre visse udgifter for mig i lighed med at en plejefamilie for hjælp og godtgørelser hvis de skal tage vare på børnene.

Relationen til moren

Jeg har nået et punkt hvor jeg ikke længere tror på at moren vil blive mere relevant og i stand til at reagere hensigtsmæssigt end hun er nu. Jeg tror på at vi er nød til at acceptere at hun er som hun er nu de næste mange år frem. Opgaven er for mig at se ikke at ekskludere moren fra børnenes liv, men at skabe en ramme hvor moren kan inkluderes som hun er i børnenes liv uden at skabe for meget kaos og usikkerhed og uden at skabe for mange sammenstød med det omgivende miljø. Det kunne man gøre ved at søge om at jeg får de juridiske rettigheder i forhold til børnene så man ikke skal slås med de nuværende problemer om pas, tilladelser, tandlægetider, lægebesøg, ferie etc. Så skal der skabes nogle gode og klare rammer for børnenes samvær med moren. Samvær kan godt foregå på min adresse det skal bare være klart i hvilket tidsrum og hvad jeg skal gøre, hvis moren ikke respekterer de afstukne rammer, altså hvis hun fx nægter at forlade min bolig efter endt samværdstid. Jeg foreslår at forvaltningen beholder det overordnede ansvar for rammerne for moderens samvær med børnene og at jeg forpligter mig i forhold til forvaltningens beslutninger på samme måde som en plejefamilie skulle gøre.

Jeg skal være den første til at indrømme at en løsning hvor børnene er hos mig som forældre og enlig forsørger vil være meget krævende at etablere og opretholde på grund af morens specielle adfærdsmønstre og at der er ting som taler for en plejefamilie. Det vigtige for mig er blot at få frem at børnene har en far som **både kan og vil påtage sig opgaven** og at en anbringelse af børnene udenfor hjemmet er **et valg** fra forvaltningens side og ikke **en nødvendighed**.

Med venlig hilsen Mikkel Meinike Nielsen